

poutnic jsou známa z různých dokumentů.¹ Egerie byla však mezi nimi jistě výjimečná: mohla si dopřát dlouhé cestování, výtečně znala bibli a cílevědomě cestovala i na jiná místa než běžně navštěvovaná poutníky, a zejména sama sepsala doklad o své cestě. A ne všem poutníkům bylo vlastní neustálé náboženské rozpoložení tak jako Egerii.²

Trasa cesty - kap. 1-23 (ItEA)

O trase Egeriina putování a navštívených místech hovoří první část dochovaného textu, kapitoly 1-23; tuto pasáž pro přehlednost označuji v práci jako ItEA pro odlišení od části ItEB, zahrnující kapitoly 24-49, odlišné stylem i námětem.

Popis dochované části ItEA začíná návštěvou hory Sinaj; je zřejmé, že Egerie již předtím pobývala v Jeruzalémě a procestovala Egypt.³

Následující tabulka shrnuje průběh cesty popsany v textu ItEA.⁴ Datování je uvedeno dle citovaných článků P. Devose (1967).

Tab.: Egeriiny cesty

<i>Odkud:</i>	<i>Kam:</i>	<i>Navštívená místa, památky na významné světce:</i>	<i>Kapitoly:</i>	<i>Datování:</i>
ze Sinaje	do Jeruzaléma	Boží hora Sinaj - sv. Mojžíš, Choréb, údolí hořícího keře, Faran, Clesma, země Gesse (Gošen) - Oton, Soccoth, Ramesse, Arábie.	1-9	? 383 – leden 384
z Jeruzaléma	na horu Nabau a zpět	Jordán, Libiada, Mojžíšovy prameny, hora Nabau - Nébo - hrob sv. Mojžíše, Seghor - sloup Lotovy ženy.	10-12	leden – únor 384
z Jeruzaléma	do Jobovy země (Carneas) a zpět	Sedíma - král Melchisedech, Aenon - sv. Jan Křtitel, Thesbe, Corra - sv. Eliáš, Carneas - sv. Job.	13-16	únor- březen 384
z Jeruzaléma	do Mezopotámie	Antiochie, Edessa - legenda o králi Abgarovi, sv. Tomáš, Charra - sv. Abrahám, Tharso, Antiochie.	17-21	25. březen – duben 384;
z Antiochie v Mezopotámii	do Konstantinopole	Tharso, Seleukie - sv. Tekla, Marthana, opět Tharso, hora Taurus, Kalcedona - sv. Eufimie, Konstantinopolis.	22-23	květen 384

¹ O tom např. Maraval 1982, str. 24, pozn. 3.

² Viz již zmíněná Poemenia (pozn. 25), kterou kritizuje sv. Jeroným v dopise 54,13.

³ Nedochovanou částí cesty se podrobně zabývá Maraval 1982, str. 56-117.

⁴ Topografické údaje o dochované části cesty rozebírá podrobně Pétré, Héléne (1971): *Éthérie, Journal de voyage*, Editions du CERF, Paris, str. 26-57.

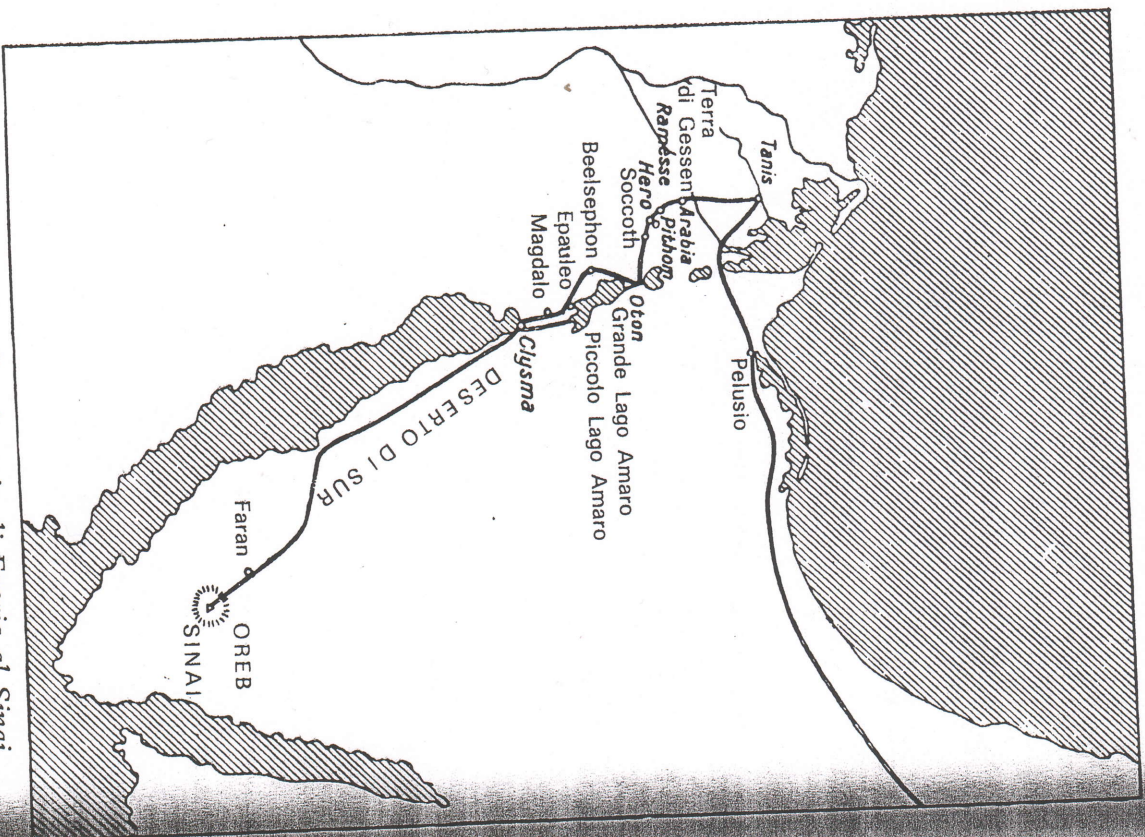

Tavola II. Il pellegrinaggio di Egeria al Sinai

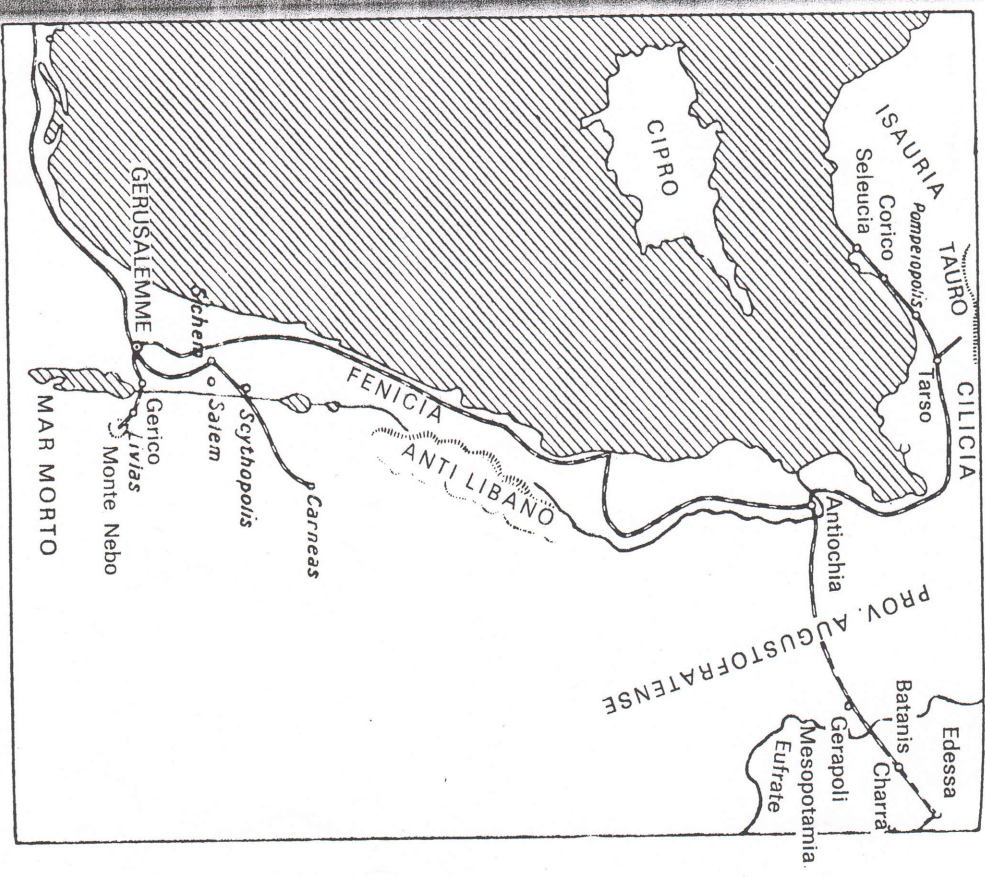

Tavola III. I pellegrinaggi di Egeria al Monte Nebo, a Carneas, ad Edessa e Charra e a Seleucia d'Isauria

poutnic jsou známa z různých dokumentů.¹ Egerie byla však mezi nimi jistě výjimečná: mohla si dopřát dlouhé cestování, výtečně znala bibli a cílevědomě cestovala i na jiná místa než běžně navštěvovaná poutníky, a zejména sama sepsala doklad o své cestě. A ne všem poutníkům bylo vlastní neustálé náboženské rozpoložení tak jako Egerii.²

Trasa cesty - kap. 1-23 (ItEA)

O trase Egeriina putování a navštívených místech hovoří první část dochovaného textu, kapitoly 1-23; tuto pasáž pro přehlednost označuji v práci jako ItEA pro odlišení od části ItEB, zahrnující kapitoly 24-49, odlišné stylem i námětem.

Popis dochované části ItEA začíná návštěvou hory Sinaj; je zřejmé, že Egerie již předtím pobývala v Jeruzalémě a procestovala Egypt.³

Následující tabulka shrnuje průběh cesty popsany v textu ItEA.⁴ Datování je uvedeno dle citovaných článků P. Devose (1967).

Tab.: Egeriiny cesty

<i>Odkud:</i>	<i>Kam:</i>	<i>Navštívená místa, památky na významné světce:</i>	<i>Kapitoly:</i>	<i>Datování:</i>
ze Sinaje	do Jeruzaléma	Boží hora Sinaj - sv. Mojžíš, Choréb, údolí hořícího keře, Faran, Clesma, země Gesse (Gošen) - Oton, Soccoth, Ramesse, Arábie.	1-9	? 383 – leden 384
z Jeruzaléma	na horu Nabau a zpět	Jordán, Libiada, Mojžíšovy prameny, hora Nabau - Nébo - hrob sv. Mojžíše, Seghor - sloup Lotovy ženy.	10-12	leden – únor 384
z Jeruzaléma	do Jobovy země (Carneas) a zpět	Sedima - král Melchisedech, Aenon - sv. Jan Křtitel, Thesbe, Corra - sv. Eliáš, Carneas - sv. Job.	13-16	únor- březen 384
z Jeruzaléma	do Mezopotámie	Antiochie, Edessa - legenda o králi Abgarovi, sv. Tomáš, Charra - sv. Abrahám, Tharso, Antiochie.	17-21	25. březen – duben 384;
z Antiochie v Mezopotámii	do Konstantinopole	Tharso, Seleukie - sv. Tekla, Marthana, opět Tharso, hora Taurus, Kalcedona - sv. Eufimie, Konstantinopolis.	22-23	květen 384

¹ O tom např. Maraval 1982, str. 24, pozn. 3.

² Viz již zmíněná Poemenia (pozn. 25), kterou kritizuje sv. Jeroným v dopise 54,13.

³ Nedochovanou částí cesty se podrobně zabývá Maraval 1982, str. 56-117.

⁴ Topografické údaje o dochované části cesty rozebírá podrobně Pétré, Hélène (1971): *Éthérie, Journal de voyage*, Editions du CERF, Paris, str. 26-57.